



Pochod Krajem Jistebnických zpěváčků, 6. ročník, 18. dubna 2015

Je sobota 18. 4. 2015 chvíli před desátou a již se schází několik účastníků pochodu krajem Jistebnických zpěváčků v Jistebníku u kavárny Oáza. Někdo jede na kole, další přichází od nádraží, zrovna totiž přijel vlak od Ostravy. Ano, již jsme všichni, více nás nebude, ale můžeme přibrat další, kteří vycházejí ze Staré Vsi nad Ondřejnicí. Posilnění medovými perníčky a štamprličkou, jdeme přírodou, jež by chtěla křičet: voláme sluníčko, halo, halo, tepla je na světě málo, málo. Nic naplat, zabalení do zimních kapucí, kráčíme vstříc dnešnímu pochodování. Chceme přece ujít 15 km, celou trasu z Jistebníku a zpět.

Těm, co jdou s námi poprvé a krajinu neznají, místní jim dávají školení a jmenují všechny okolní rybníky. Domlouváme se, že jim ukážeme celé plantáže medvědího česneku a jistě si uděláme zásobu listů na doma. Ve skrytu smutečných vrb vzpomínáme na dobu, kdy vrby byly krásné mladistvé stromy, dnešní stařešiny mají 60 let a je na ně dosti smutný pohled. Přibližujeme se ke Košatce, máme za sebou most přes Odru a kroky nás vedou k mostu přes Lubinu. To už se telefonicky po nás shánějí dvě zástupkyně ze Staré Vsi nad Ondřejnicí, musejí se chránit před nepřízní počasí v autobusové zastávce, dělají dobře, na studeném větru je nepříjemně. Nějaké to společné foto, perníček i něco na zahřátí a můžeme pokračovat cyklistickou cestou přes louky směr Proskovice. U mostu Zdeněk přes Ondřejnicí se zvěčníme u kamene, podávající důkaz, že je zde pozdrav EU.

V Proskovicích se naše řady nerozšířily, ale nelenili jsme a jdeme navštívit Pepíka Makového do Sběrného dvoru. Přivítání pěkně od podlahy, jak se sluší a patří na správné hostitele, i my jsme měli ještě co nabídnout.

Potěšeni, že jsme se po roce poznali, loučíme se a jdeme dál směrem k Staré Bělé.

Ještě snímek u dřevěného sloupku Trojmezí obcí a těšíme se, že se ohřejeme v restauraci U Matěje.

Posilnění, odpočati asi po hodině strávené v restauračním zařízení, vycházíme směr Polanka. Značně prořídle naše řady, jelikož turistky z Ostravy pojedou domů místní dopravou z Bělé, kráčíme poslední úsek našeho pochodu. Nepříjemnou, silně frekventovanou cestu k bývalé hospodě Honcula u mostu přes Odru, jsme přežili. Kráčíme turistickým pochodem kolem rybníka Velký Váček. Prostudujeme vývěsní tabuli podávající informaci o názvu nových hrází a jedeme dál směr Rybářství v Jistebníku, sádky, kanceláře.

Nejstarší účastnice pochodu paní Eliška / 72 let/ musí přestoupit do osobního auta, protože rodinní příslušníci se maminky a babičky nemohou dočkat.

Dva cyklisté dojíždějí poslední trasu a po čtvrté hodině se těší domácímu krbu. Dost už bylo meluzíny, nevlídného počasí! Avšak nepršelo!

Dovezli a donesli jsme štafetu dalšího ročníku pochodu krajem Jistebnických zpěváčků do cíle. Kdoví, co bude za rok?